

Fremme vil nødvendiggøre. Nogen Tid vil der nødvendigvis medgaa, idet vi maa tage Stilling dels til de forskellige Punkter, der ved det forelagte Materiale ere fremdragne, og dels til de Dissenspunkter, der endnu maatte være til Stede mellem Folketing og Landsting som Arv fra de tidligere Lovforslag. Og endelig maa vi tage Stilling til en Del andre, heldigvis ikke mange, men dog nogle Punkter, hvor der med Hensyn til det, hvorom der tidligere har været Enighed mellem Tingene, og som ogsaa findes i det nu forelagte Lovforslag, er kommet forskellige Ønsker frem andre Steder fra, forelagte os enten direkte i Udvalget eller i stedfundne Offentliggørelser, Ønsker, som kunne medføre enkelte Ændringer paa saadanne Punkter. Jeg antager, at Tinget er enigt med mig i, at vi ikke paa dette Standpunkt skulle fordybe os i Sagens Realiteter, men saa snart som muligt se at faa Sagen i Udvalg. Dettets Arbejde vil jo tage nogen Tid, men det er mit Haab, at det vil kunne fremme Sagen saa hurtigt, som det kan være muligt, saaledes at man endnu i denne Samling kan komme til en endelig Afgørelse af, om vi kunne blive enige om et Resultat, hvad der fra alle Sider vil hilses med Glæde, eller om Sagen atter skal strande og muligvis paa det samme Punkt, hvorpaa den i den forrige Serie af Lovforslag strandede, nemlig det Punkt, der angaar Nævningernes S sammensætning.

Harald Jensen: Jeg finder ikke Anledning til at komme ind paa Enkeltgheder i Forslaget, da denne Behandling vel egentlig ligesom den, vi havde i sidste Møde om en anden Sag, er mere formel og nærmest har til Hensigt at aabne Adgang til at bringe Sagen i et Udvalg, hvor dens Behandling kan fortsættes. Men jeg vil dog gerne gøre et Par Bemærkninger til til de Udtalelser, der kom fra det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Goos).

Det ærede Medlem slog paa, at Sagen tidligere var strandet paa et enkelt Punkt, hvorom der ikke kunde opnaas Enighed, nemlig om Nævningerne, og det stemmer jo meget godt med det ærede Medlems Udtalelser ved Sagens Behandling i Fjor, da det ærede Medlem antydede, at det mulig vilde være rigtigt og hensigtsmæssigt at

vente med Nævningeinstitutionen og indskrænke Reformationen til det øvrige, som Lovforslaget omhandler. Jeg vil dertil straks sige, at mit Parti ser saaledes paa denne Sag, at hvis Nævningeinstitutionen skæres bort fra dette Lovforslag, bliver der saa lidt tilbage, at vi vilde finde det rigtigt, at Forslaget da ventede paa bedre Tider, hvor det kunde faa en Form, som Befolkningen kunde være tjent med. Hvis man tager Nævningeinstitutionen ud af Loven, vil den for den store almene Befolknings Retsbevidsthed være temmelig ligegyldig. Og naar vi skulle give en Retsreform, skulde det gerne være en saadan Reform, at Befolkningen kan føle, at den faar noget. Jeg vil derfor straks markere det Standpunkt, at hvis Bestræbelserne vedblivende gaa i Retning af at bortskære Nævningeinstitutionen, saa at Lovforslaget kun kommer til at omfatte de øvrige Spørgsmaal, der omhandles deri, da vil jeg stemme imod det; jeg vil være imod en saadan Beskæring af Forslaget, at det bliver et aldeles nyt Forslag.

Justitsministeren (Alberti): Efter min fulde Overbevisning vil der slet ikke kunne blive Spørgsmaal om her i Rigsdagen at gennemføre en Reform af Rettens Pleje, uden at Grundlovens Bud om Indførelse af Nævninger bliver opfyldt. Det kan naturligvis opfyldes paa forskellig Maade, og om den Maade, jeg i Lovforslaget har foreslaaet, er den rette, er noget, der kan være Genstand for Forhandling. Saa længe jeg ikke ser noget andet Forslag, gaar jeg imidlertid ud fra, at den Maade, som jeg har foreslaaet, er den rette, men det er, som sagt, noget, der kan forhandles om. En Forhandling, gaende ud paa, at man skulde skyde Nævningespørgsmaalet helt ud af Forslaget, vil jeg derimod ikke kunne gaa med til.

Naar det ærede Medlem (Goos), som først havde Ordet, talte om Sagens Strandning, saa kan der jo for saa vidt være noget deri, som Sagen i næstforrige Rigsdagssamling maatte siges at være strandet, men vel at mærke kun i den Form, hvori den den Gang forelaa, den Form, som hidrørte fra Proceskommissionen. Sagen kan naturligvis ogsaa strande i den Form, hvori den nu foreligger, men det er en